

שם הפעילות: רקע על חג הסוכות - לפעילות לצוות החינוכי הכותב/ת: ליאור קולודני

רקע: [לחצו כאן](#) מתוך אתר חגי ישראל מכון שיטים

מנהג הישיבה בסוכה מופיעה מספר פעמים בתורה ומתקשר בעיקר לנדודי עם ישראל במדבר ביציאת מצרים. למרות שבתקופת הנדודים סביר להניח שקל היה יותר לבנות אוהלים מסוכות, באופן סמלי הסוכה היא ביטוי לבית ארעי ולמצב שבו האדם חשוף לטבע שמסביבו. הישיבה בסוכה חושפת אותנו לגשמים שמתחילים לרדת בתקופה זו של השנה, היא מוציאה אותנו מהבית הפרטי שלנו למרחב משותף שאותו אנו חולקים עם עוד אנשים ומשאירה פתחים שדרכם ניתן להיכנס אל המרחב הפרטי שלנו. סוכה היא הזמנה לפתוח פיזית את הבית ולפתוח את הלב לסביבתנו. הסמליות שבמעבר מבית הקבע לבית ארעי למשך שבעה ימים היא ביטוי לשוויון בין בני אדם בימי החג כולנו שווים בבתינו והיא מזכירה לנו שהמוכן מאליו עבורנו – בית, פרטיות והגנה – הוא לא תמיד נחלתם של כולם. סוכות הוא חג של ערכי השוויון, הפשטות, השלום והאחדות.

אושפיזין

האושפיזין הם "אורחים" בארמית ומנהג הזמנת האורחים לסוכה מקורו בקבלה. ע"פ המנהג במשך שבעת ימי החג מוזמנים לסוכה שבעת אבות האומה: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרון, יוסף. לכל אחד מהם מיוחסות תכונות שהוא מביא אתו לסוכה. מנהג האושפיזין מסמל את פתיחת הבית הארעי והוא כולל גם עניים שזקוקים למחסה, אוכל ושמחה וגם את אבות האומה. את הסמל של פתיחת ה"בית" מקובל היום לתרגם למפגש אנושי בסוכה ואת האורחים ניתן להזמין לא רק באופן סמלי. בני משפחה, שכנים וחברים לצד אנשים שמעולם לא התארחו בביתנו ואנו רוצים להזמין, אנשים ש"חומות הבית" הקבוע מקשות להיות איתם בקשר ובשבוע החג זו הזדמנות לארח. בקהילה קיבוצית חג סוכות הוא הזדמנות לפתוח את הסוכה, לארח ולהתארח כשעצם הישיבה המשותפת בסוכה יוצרת קרבת לב ומחנכת לאכפתיות ורגישות חברתית.